

S E N T I N Ț Ă

În numele Legii

17 decembrie 2018

municipiul Chișinău

Judecătoria Chișinău (sedlul Buiucani)

instanța compusă din:

Președintele ședinței, judecător

Irina Păduraru

Grefier

Nicoleta Gîdlică

Cu participarea:

Procurorului

Irina Gheorghîștean

Avocatului

Alexei Frunze

A examinat în sedlul instanței, în ședință de judecată publică, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, cauza penală privind învinuirea lui: **XXXXXXXXXX**, născut la 07 decembrie 1962, IDNP XXXXXXXXXXXX, născut în-ul Rezina, s. Mateuți, cetățenia Republicii Moldova, domiciliat în mun. Chișinău, str. Constructorilor 44, ap. 48, angajat în calitate de jurist în cadrul SA „Tracom”, supus militar, celibatar, nu are persoane la întreținere, studii superioare, nu are grade de invaliditate, nu deține titluri speciale, grade de calificare sau distincții de stat, posedă limba de stat, pe această cauză penală nu a fost în stare de reținere sau arest, anterior nejudicat,-

de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod Penal RM.

Cauza penală privindu-l pe XXXXXXXXXXXX a parvenit în instanța de judecată la data de 08 octombrie 2018, repartizată în procedură la 08 octombrie 2018, sentința integrală pronunțată la 17 decembrie 2018.

Procurorul în Procuratura Anticorupție Irina Gheorghîștean, a pledat pentru recunoașterea inculpatului XXXXXXXXXXXX vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod Penal al RM, dat fiind faptul că termenul de prescripție este epuizat, în temeiul art. 60 Cod Penal a RM a înceta procesul penal. Solicită a dispune confiscarea specială în contul statului a suma de 3000 Euro precum și încasarea cheltuielilor de judecată.

Avocatul Alexei Frunze în interesele inculpatului XXXXXXXXXXXX, a pledat pentru încetarea procesului penal în legătură cu expirarea termenului de prescripție în temeiul art. 60 Cod Penal al RM. A respinge ca fiind neîntemeiată cererea acuzatorului de stat cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată precum și cerința de aplicare a confiscării speciale a sumei de 3000 Euro în beneficiul statului.

Procedura de citare legal executată.

În baza materialelor din dosar și a probelor administrate în ședința de judecată, instanța,

a c o n s t a t a t

La 30 iunie 2008 Rusal Afanasi Dmitrie, a fost condamnat în Federația Rusă la 9 ani închisoare pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de art.131 alin.2, art.132 alin.2 Cod penal al FR.

În perioada an.2012 ultimul a fost transferat în Republica Moldova pentru ispășirea pedepsei stabilite, în Penitenciarul nr. 18 din Brănești.

În Federația Rusă, acesta fiind condamnat își ispășea pedeapsa împreună cu camaradul său, Jelezoglo Vadim, care este de asemenea originar din Ceadr-Lunga.

În perioada an.2011 Jelezoglo Vladimir, tatăl lui Jelezoglo Vadim, s-a adresat către XXXXXXXXXXXX după o consultație juridică în vederea eliberării fiului său din locurile de detenție înainte de termen.

În urma rezultatului pozitiv, acesta i-a propus lui Rusal Dmitrii - tatăl lui Rusal Afanasi, să apeleze la serviciile lui XXXXXXXXXXXX, pentru a elibera înainte de termen și pe fiul său.

În ianuarie 2013, Rusal Dmitrii a avut o întrevedere cu XXXXXXXXXXXX, unde ultimul l-a asigurat pe Rusal Dmitrii precum va interveni față persoanele din cadrul instituțiilor de drept, procuratură, instanța de judecată asupra cărora a susținut că are influență, în vederea eliberării a lui Rusal Afanasi înainte de termen din locurile de detenție contra sumei de 3000 de euro pretinse în acest sens. La care Rusal Dmitrii i-a achitat din start suma de 3000 lei pentru a începe examinarea materialelor lui Rusal Afanasi.

Astfel, Rusal Dmitrii a pregătit suma necesară și a trimis-o soției sale, Rusal Anastasia, care a și transmis banii în sumă de 3000 euro lui Jelezoglo Vladimir, unde acesta la rândul i-a transmis lui XXXXXXXXXXXX suma în cauză care conform cursului BNM constituie 48 918,90 lei.

Prin acțiunile sale intenționate XXXXXXXXXXXX a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 326 alin.(1) Cod Penal – după indicii calificativi „pretinderea, acceptarea și

primirea, personal de bani, pentru sine și alte persoane, susținând că are influență asupra persoanelor cu funcție de demnitate publică, pentru a-i face să îndeplinească și să grăbească îndeplinirea unor acțiuni în exercitarea funcției, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite”.

La data de 15 noiembrie 2018, în cadrul ședinței preliminare, inculpatul XXXXXXXXXXXX, fiind asistat de avocatul Alexei Frunze, a declarat personal că recunoaște în totalitate săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriul și solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală care îi sunt cunoscute, le înțelege conținutul, nu are obiecții asupra lor și nu solicită administrarea de noi probe, înaintând instanței un înscris autentic în acest sens (f.d. 91).

Procurorul în Procuratura Anticorupție, Irina Gheorghisțean, nu a obiectat împotriva judecării cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Instanța de judecată, auzind declarațiile inculpatului, susținute de apărător, ascultând opinia procurorului, ținând cont de faptul că din probele administrate la faza de urmărire penală rezultă că fapta inculpatului este stabilită și denotă suficiente date cu privire la personalitatea acestuia, pentru a permite stabilirea unei pedepse, dat fiind faptul că rechizitoriul în speță este întocmit în conformitate cu prevederile art. 296 Cod procedură penală a RM. Or, actele de urmărire penală nu prezintă careva semne că ar putea fi lovite de nulitatea absolută, din considerentul că materialele dosarului penal nu conțin careva indicii că în faza de urmărire penală ar fi fost încălcat principiul legalității în administrarea probelor, că ar fi fost încălcate drepturile și libertățile fundamentale garantate de Convenția Europeană, deoarece fapta imputată inculpatului a fost just încadrată în conformitate cu dispozițiile prevăzute în Codul Penal a RM, iar participanții la proces nu au formulat careva cereri referitoare la contestarea acestor circumstanțe, instanța de judecată a admis prin încheiere cererea inculpatului și a procedat la audierea acestuia potrivit regulilor de audiere a martorului.

Fiind audiat în ședința de judecată inculpatul XXXXXXXXXXXX vina sa în comiterea infracțiunii a recunoscut-o și a declarat că, într-adevăr în anul 2012 aproximativ toamna, la el au venit Vladimir Jelezov. Vladimir pe care îl cunoștea și l-a rugat dacă poate să rezolve întrebarea unei persoane care era deținută în penitenciarul Brănești, cunoscând faptul că vecinul său de bloc un oarecare Mereuță Nicolae îi spusese că este în relații bune cu oricare persoană din administrația penitenciarului Brănești, s-a adresat la acesta întrebându-l dacă poate să rezolve întrebarea, peste ceva timp aproximativ o săptămână Mereuță i-a spus că sunt necesari 3000 euro despre ce i-a comunicat lui Vladimir, peste ceva timp acesta i-a adus în Chișinău banii pe care i-a transmis lui Mereuță, ulterior peste vreo jumătate de an au început să îl telefoneze o doamnă care s-a prezentat ca mama lui Rusal și tot l-a întrebat când se va rezolva întrebarea, la ce Mereuță i-a spus că mai trebuiește timp deoarece persoana deținută s-a lăudat la alți deținuți că degrabă va fi eliberat și mai era necesar de așteptat ceva timp, ulterior Mereuță a decedat și deja nu mai putea să rezolve ceva.

La întrebarea avocatului a comunicat că înțelegerea a avut loc undeva în toamna anului 2012, la începutul toamnei nu vrea să zică luna ca să nu ducă pe cineva în eroare. Tot toamna a transmis banii, într-o săptămână aproximativ i s-a spus suma și undeva încă peste o săptămână... undeva timp de o lună a primit și a transmis banii. Asta tot s-a întâmplat în toamna anului 2012, nu la sfârșitul anului 2012 dar era început de toamnă. Susține integral declarațiile date în calitate de bănuț, învinuit, rechizitoriul și declarațiile date în instanța de judecată. Susține integral cererea privind aplicarea termenului de prescripție. Solicită instanței ca prin sentință să fie încetat procesul în baza termenului de prescripție.

La întrebarea procurorului a comunicat că vina în cele săvârșite o recunoaște și se căiește de cele săvârșite. Faptele care i se încredințează le recunoaște în totalitate. Ține minte că atunci când s-a întâlnit cu Rusal Dumitru era poate sfârșitul anului 2012 dar nu ianuarie 2013. Când s-a întâlnit cu Rusal Dmitrii era afară însoțit nu era nins, ține minte că era toamna anului 2012. Este posibil că întrevederea a avut loc în luna ianuarie, posibil s-a greșit.

La întrebarea avocatului a comunicat că înțelegerea nemijlocit a avut loc la sfârșitul anului 2012 și asta a durat aproximativ 2 săptămâni, justifică declarațiile prin aceea că a trecut mult timp, abia acum a aflat de asta și se șterg unele chestiuni din memorie. Rămâne pe aceeași părere că aceasta a avut loc toamna. De ce își amintesc că asta a avut loc toamna, deoarece ține minte unde era biroul său de serviciu, în acea perioadă, deoarece ulterior în anul 2013 și-au schimbat sediul iată cu ce asociază.

La întrebarea avocatului a comunicat că penultimul sediu pe care îl avea în acea perioadă îl avea în 2012. La întrebarea procurorului a comunicat că la f.d. 40-41 semnătura este a sa. Când a depus declarații și organul de urmărire penală a comunicat că asta s-a întâmplat în ianuarie 2013, așa a declarat fără să consulte memoria, deoarece așa era indicat în ordonanța de recunoaștere în calitate de bănuț și în principiu nu exclude că posibil asta ar fi fost în ianuarie, deoarece și în ianuarie sunt zile însoțite, fără zăpadă, nu poate să excludă acest fapt.

La întrebarea procurorului a comunicat că lui Mereuță i-a transmis banii undeva după 2 săptămâni după ce a discutat cu ei, undeva într-o săptămână i-au spus suma și peste câteva zile Jelezov i-a adus banii și tot în aceeași seară i-a transmis lui Mereuță. Știe cu certitudine că în primăvara anului 2013 s-au mutat în alt sediu (f.d. 96).

Deși inculpatul XXXXXXXXXXXX a recunoscut vina integral, vinovăția acestuia în ședința de judecată a mai fost dovedită și prin alte probe acceptate de inculpat, și anume:

- declarațiile martorului Rusal Afanasi Dumitru din XXXXXXXXXXXX, potrivit cărora la susține cele indicate în autodenunț și suplimentar declară, că Jelezoglo Vladimir a primit de la Rusal Anastasia bani în mărime de 4500 euro, pentru a-i transmite lui XXXXXXXXXXXX, în vederea eliberării condiționate înainte de termen, a lui Rusal Afanasi.

În mai 2018, Rusal Afanasi împreună cu Jelezoglo Vladimir, s-au întâlnit cu XXXXXXXXXXXX. La întrevedere, Rusal Afanasi l-a văzut pe XXXXXXXXXXXX pentru prima dată, ultimul a confirmat faptul că a primit o sumă de bani prin intermediul lui Jelezoglo Vladimir, pentru eliberarea condiționată înainte de termen a lui Rusal Afanasi, însă nu-i poate întoarce din motiv că i-a transmis unei alte persoane (f.d. 10-12);

- declarațiile martorului Jelezoglo Vladimîr din XXXXXXXXXXXX, potrivit cărora în 2011, acesta s-a cunoscut cu XXXXXXXXXXXX, care l-a consultat cu privire la eliberarea condiționată a fiului său - Jelezoglo Vadim, însă în instanța de judecată, cu el a participat alt avocat.

Pentru a-l ajuta pe Rusal Afanasi, să fie eliberat și el condiționat înainte de termen, Jelezoglo Vladimir i-a făcut cunoștință lui Rusal Dmitrii - tatăl lui Rusal Afanasi, cu XXXXXXXXXXXX.

În 2013, Jelezoglo Vladimir fiind rugat de Rusal Dmitrii, a luat de la soția ultimului - Rusal Anastasia, un plic cu bani, pentru a-i transmite lui XXXXXXXXXXXX, ce sumă era în plic acesta nu cunoaște, rolul său era numai de a transmite suma de bani.

În mai 2018, după eliberarea lui Rusal Afanasi, acesta împreună cu Jelezoglo Vladimir, s-au deplasat la oficiul de serviciu a lui XXXXXXXXXXXX, în cadrul discuției acesta a confirmat că a primit mijloace bănești, dar nu le va întoarce (f.d. 7-9);

- declarațiile martorului Rusal Anastasia din 19 iunie 2018 potrivit cărora în 2012 aceasta împreună cu soțul său - Rusal Dmitrii s-a întâlnit cu Jelezoglo Vladimir, anterior acestea erau cunoscuți, din motiv că copii săi, Jelezoglo Vadim și Rusal Afanasi au fost condamnați în Federația Rusă și își ispășeau pedeapsa. Atunci, Jelezoglo Vladimir le-a comunicat că are un avocat cunoscut care lucrează pe cazul fiului său și în curând acesta va fi eliberat înainte de termen. Rusal Dmitrii, împreună cu Jelezoglo Vladimir au plecat la Chișinău, pentru a se întâlni cu XXXXXXXXXXXX și a discuta despre eliberarea înainte de termen a lui Rusal Afanasi. După plecarea lui Rusal Dmitrii la Moscova, acesta i-a transmis banii de 1500 euro. După sfârșitul călătoriei sale, acesta i-a transmis banii de 2000 euro. Anastasia Rusal a primit banii de 4500

Rusal Dmitri la Moscova, acesta i-a trimis soției sale 1500 euro. Dar nădă răpui ca acestea mai aveau acasa suma de 5000 euro, Anastasia Rusal a pus suma de 4500 euro, în plic și i-a transmis lui Jelezoglo Vladimir.

După transmiterea banilor, Rusal Anastasia îl telefona pe XXXXXXXXXXX și pe Jelezoglo Vladimir, însă primea un singur răspuns, că se lucrează. Ulterior, XXXXXXXXXXX se eschiva de la discuțiile telefonice. Peste aproximativ jumătate de an, XXXXXXXXXXX a răspuns la apelele telefonice și a comunicat că suma de bani primită o va întoarce, doar că la acel moment nu dispune de mijloace bănești (f.d. 13-15).

- declarațiile martorului Rusal Dmitri din XXXXXXXXXXX, potrivit cărora, în 2013, Jelezoglo Vladimir, i-a propus lui Rusal Dmitri să-i facă cunoștință cu un avocat, care a reușit să-l elibereze înainte de termen pe Jelezoglo Vădim din locurile de detenție. Jelezoglo Vladimir, împreună cu Rusal Dmitri au mers la XXXXXXXXXXX, care a fost prevenit de către Jelezoglo Vladimir despre motivul întâlnirii, în cadrul întâlnirii, care a avut loc la biroul de serviciu a lui XXXXXXXXXXX, acesta a pretins suma de 3000 lei care i-au fost achitați imediat, și suma de 3000 euro, pentru a influența anumite persoane publice în vederea eliberării lui Rusal Afanasi înainte de termen, din locurile de detenție.

După plecarea lui Rusal Dmitri la Moscova, acesta a primit un apel de la Jelezoglo Vladimir prin care i-a fost indicat să pregătească suplimentar 1500 euro, pentru ca procesul de eliberare a fiului său să fie mai rapid.

Rusal Dmitri a pregătit 1500 euro, le-a trimis soției sale - Rusal Anastasia, aceasta la rândul său a primit suma de bani și la XXXXXXXXXXX s-a întâlnit cu Jelezoglo Vladimir la gara auto din Ceafăr-lunga. După transmiterea mijloacelor bănești lui XXXXXXXXXXX, acesta l-a sunat pe Rusal Dmitri și i-a confirmat că a primit suma de bani necesară și va lucra în continuare, mai mult acesta l-a asigurat că Rusal Afanasi va fi eliberat în 2-3 luni.

Ulterior, peste 3 luni, Rusal Dmitri a revenit de la Moscova și împreună cu Jelezoglo Vladimir au plecat la XXXXXXXXXXX, în cadrul discuției, acesta le-a comunicat că asupra cazului se lucrează și Rusal Afanasi în curând va fi eliberat.

După aceasta, XXXXXXXXXXX nu a mai răspuns nici la apelele telefonice, astfel, aproximativ peste jumătate de an, ultimul a recunoscut despre faptul că a primit mijloacele bănești prin intermediul lui Jelezoglo Vladimir și este predispus să-i restituie, însă nu-i avea la moment (f.d. 16-19).

Examinând cauza penală prin prisma art.364¹ Codul de Procedură Penală al Republicii Moldova, audiind conform regulilor de audiere a martorului inculpatul XXXXXXXXXXX care personal prin înscris autentic, a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat judecarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, cercetând probele administrate în faza de urmărire penală, instanța de judecată conchide, că prin acțiunile sale intenționate, XXXXXXXXXXX a comis infracțiunea prevăzută de art. 326 alin. (1) Cod Penal RM, după semnele – „pretinderea, acceptarea și primirea, personal de bani, pentru sine și alte persoane, susținând că are influență asupra persoanelor cu funcție de demnitate publică, pentru a-i face să îndeplinească și să grăbească îndeplinirea unor acțiuni în exercitarea funcției, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite”.

Totodată, instanța reiterează că jurisprudența CtEDO a statuat în cauza *“Prince Hans Adam II de Liechtenstein vs. Allemagne din XXXXXXXXXXX”* că statele semnatare și-au asumat obligații de natură să asigure ca drepturile garantate de Convenție să fie concrete și efective, nu teoretice și iluzorii, iar cele cuprinse în art. 6 au tocmai acest scop: efectivitatea dreptului la un proces echitabil, impunându-se statelor o obligație de rezultat: adoptarea în ordinea juridică internă a măsurilor corespunzătoare și a mijloacelor necesare realizării acestei obligații.

În alt context, la adoptarea sentinței, potrivit prevederilor art. 385 alin. (1), pct. 1-4 Cod de procedură penală al Republicii Moldova, instanța de judecată trebuie să soluționeze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinut inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.

În conformitate cu art. 51 alin. (1) Cod Penal al RM „Temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.”

În sensul precizării componenței de infracțiune, legiuitorul a statuat la art. 52 Cod Penal al RM „Se consideră componență a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă. Componența infracțiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din prezentul cod.”

Potrivit art. 113 Cod Penal al RM „Se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală. Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători.”

În acest sens instanța relevă că, obiectul juridic special al infracțiunii prevăzute la art.326 Cod penal îl constituie relațiile sociale cu privire la buna desfășurare a activității de serviciu în sfera publică, care este incompatibilă cu bănuiala că persoanele publice, persoanele cu funcție de demnitate publică, persoanele publice străine sau funcționarii internaționali pot fi influențați în exercitarea atribuțiilor lor.

Obiectul material sau imaterial al infracțiunii specificate la art.326 Cod penal îl reprezintă remunerația ilicită. Aceasta se exprimă în banii, titlurile de valoare, serviciile, privilegiile, alte bunuri sau avantaje necuvenite făptuitorului (adică, traficantului de influență).

Astfel, XXXXXXXXXXX prin acțiunile sale a atentat la relațiile sociale cu privire la buna desfășurare a activității de serviciu în sfera publică și anume a pretins, acceptat și primit de la părinții condamnatului Rusal Afanasi, și anume Rusal Dmitri și Rusal Anastasia, prin intermediul lui Jelezoglo Vladimir, care anterior s-a adresat către acesta cu solicitare similară soților Rusal, mijloace financiare în mărime de 3000 Euro, cu scopul de a facilita eliberarea înainte de termen a condamnatului Rusal Afanasi, care se deține în Penitenciarul nr. 18 Brănești.

Legiuitorul a prevăzut că latura obiectivă a infracțiunii specificate la art.326 Cod penal constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunea de pretindere, acceptare sau primire, personal sau prin mijlocitor, de bani titluri de valoare, servicii, privilegiu, alte bunuri sau avantaje, pentru sine sau pentru o altă persoană.

Astfel, acțiunea prejudiciabilă prevăzută la art.326 Cod penal cunoaște următoarele trei modalități normative cu caracter alternativ:

- 1) pretinderea de bani, titluri de valoare, servicii, privilegiu, alte bunuri sau avantaje, ce nu i se cuvin făptuitorului;
- 2) acceptarea de bani, titluri de valoare, servicii, privilegiu, alte bunuri sau avantaje, ce nu i se cuvin făptuitorului;
- 3) primirea de bani, titluri de valoare, servicii, privilegiu, alte bunuri sau avantaje, ce nu i se cuvin făptuitorului.

Pretinderea constă într-o cerere. solicitare insistență ori într-o pretentie vizând obiectul remunerării ilicite. care se poate manifesta verbal. în scris sau în formă

concludentă, fiind inteligibilă pentru cel cărui i se adresează, indiferent dacă a fost satisfăcută sau nu.

În cazul pretinderii, inițiativa aparține în exclusivitate coruptului, adică persoanei publice ori persoanei publice străine, funcționarului internațional ori persoanei cu funcție de demnitate publică. Indiferent dacă este expresă sau aluzivă, pretinderea remunerației ilicite trebuie să fie univocă, manifestând intenția coruptului de a condiționa de ea conduita legată de obligațiile sale de serviciu.

Acceptarea presupune consimțirea sau aprobarea expresă sau tacită de către corupt a obiectului remunerației ilicite etalat de către corupător. În ipoteza acceptării, inițiativa aparține în exclusivitate corupătorului. Astfel, acceptarea presupune realizarea unor acțiuni cu caracter bilateral, corelativ. Sub aspect cronologic, acceptarea întotdeauna urmează unei acțiuni săvârșite din partea corupătorului.

Primirea înseamnă luarea în posesie, obținerea, încasare de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului de la corupător (sau de la un terț ce acționează în numele acestuia) și nu se limitează neapărat la preluarea manuală de către corupt a obiectului remunerației ilicite. Primirea poate fi realizată și prin lăsarea bunurilor ce constituie remunerația ilicită într-un loc indicat de către corupător, de unde se vor putea prelua oricând de către corupt.

Astfel, raportând prevederile legiitorului asupra circumstanțelor cauzei instanța de judecată constată cu certitudine că acțiunile inculpatului XXXXXXXXXXXX se regăsesc trei modalități faptice, și anume cea de pretindere, acceptare și de primire a mijloacelor financiare care nu i se cuvin, circumstanțe ce se confirmă prin multitudinera de probe cercetate mai sus. Mai mult decât atât, întru confirmarea suplimentară, nemijlocit XXXXXXXXXXXX recunoaște faptele imputate, în ședința de judecată cu lux de amănunte expunând instanței circumstanțele faptei comise care coroborează cu celelalte probe cercetate în cadrul ședinței de judecată.

Infrațiunea specificată la art.326 Cod penal este o infracțiune formală. Ea se consideră consumată din momentul pretinderii, acceptării sau primirii în întregime a remunerației ilicite, respectiv în speță fapta comisă de XXXXXXXXXXXX se consideră consumată din momentul pretinderii, remunerației ilicite de la părinții condamnatului Rusal Afanasi, și anume Rusal Dmitrii și Rusal Anastasia.

În circumstanțele descrise, raportând prevederile legiitorului asupra circumstanțelor cauzei instanța de judecată constată cu certitudine că acțiunile inculpatului XXXXXXXXXXXX întrunesc latura obiectivă a infracțiunii prevăzute la art. 326 Cod penal, în formulă consumată.

Legiitorul mai indică că latura subiectivă a infracțiunii specificate la art.326 Cod penal se caracterizează prin intenție directă. Motivul infracțiunii în cauză constă, în principal, în interesul material sau în năzuința de a obține unele avantaje nepatrimoniale.

Scopul infracțiunii prevăzute la art.326 Cod penal este unul special. Acesta cunoaște următoarele patru forme alternative:

- 1) scopul de a o face pe persoana publică, persoana cu funcție de demnitate publică, persoana publică străină sau funcționarul internațional să îndeplinească o acțiune în exercitarea funcției sale, indiferent dacă o asemenea acțiune va fi sau nu săvârșită;
- 2) scopul de a o face pe persoana publică, persoana cu funcție de demnitate publică, persoana publică străină sau funcționarul internațional să nu îndeplinească o acțiune în exercitarea funcției sale, indiferent dacă o asemenea acțiune va fi sau nu săvârșită;
- 3) scopul de a o face pe persoana publică, persoana cu funcție de demnitate publică, persoana publică străină sau funcționarul internațional să întârzie îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă o asemenea acțiune va fi sau nu săvârșită;
- 4) scopul de a o face pe persoana publică, persoana cu funcție de demnitate publică, persoana publică străină sau funcționarul internațional să grăbească îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă o asemenea acțiune va fi sau nu săvârșită.

Astfel, instanța bazându-se pe probatoriul cercetat mai sus în raport cu dispozițiile legiitorului enunțate mai sus stabilește cu certitudine că inculpatul XXXXXXXXXXXX a comis infracțiunea incriminată cu vinovăție, exprimată prin intenție directă, conștientizând faptul că, pretindea bani ce nu i se cuvin.

Totodată, având în vedere prevederile art.21 Cod penal în raport cu dispozițiile legiitorului, instanța de judecată stabilește că XXXXXXXXXXXX este subiect al infracțiunii de trafic de influență.

Apreciind probele cercetate în ședința de judecată prin prisma prevederilor art.101 Cod de procedură penală, în virtutea cărora, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, instanța, apreciindu-le conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, deopotrivă, în sensul art.394 Cod procedură penală a RM, instanța de judecată constatând fapta ilicită ca fiind dovedită și probele pe care se întemeiază concluziile, instanța, se pronunță asupra încadrării juridice a acțiunilor inculpatului XXXXXXXXXXXX, considerând că acesta a comis infracțiunea de prevăzută de art. 326 alin. (1) Cod Penal RM, după semnele - „pretinderea, acceptarea și primirea, personal de bani, pentru sine și alte persoane, susținând că are influență asupra persoanelor cu funcție de demnitate publică, pentru a-i face să îndeplinească și să grăbească îndeplinirea unor acțiuni în exercitarea funcției, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite”.

Totodată art. 332 alin. (1) Cod procedură penală a RM prevede că, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute în art.275 pct. 5)–9), 285 alin.(1) pct.1), 2), 4), 5), precum și în cazurile prevăzute în art.53-60 din Codul penal, instanța, prin sentință motivată, încetează procesul penal în cauza respectivă.

Astfel, potrivit 53 lit. g) Cod penal a RM, persoana care a săvârșit o faptă ce conține semnele componenței de infracțiune poate fi liberată de răspundere penală de către procuror în cadrul urmăririi penale și de către instanța de judecată la judecarea cauzei în cazurile prescripției de tragere la răspundere penală.

Conform lit. b) alin.(1) art. 60 Cod penal a RM, persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii au expirat 5 ani de la săvârșirea unei infracțiuni mai puțin grave.

Astfel, instanța a stabilit că infracțiunea care i se incriminează inculpatului XXXXXXXXXXXX prevăzută de art. 326 alin.(1) Cod penal a RM a cărei sancțiune prevede pedeapsa cu amendă în mărime de la 2000 la 3000 unități convenționale sau cu închisoare de până la 5 ani, iar persoana juridică se pedepsește cu amendă în mărime de la 4000 la 6000 unități convenționale cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate, potrivit prevederilor art. 16 alin.(3) Cod penal a RM, este o infracțiune mai puțin gravă, fiind comisă de către acesta în ianuarie 2018, iar din ziua săvârșirii infracțiunii au expirat mai mult de 5 ani.

Reieșind din cele stabilite precum și în coroborare cu normele legale citate *supra*, instanța de judecată consideră oportun de a înceta procesul penal și a libera de la răspundere penală inculpatul XXXXXXXXXXXX în legătură cu intervenirea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală pe capătul de învinuire în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin.(1) Cod penal RM.

În conformitate cu prevederile art.385 alin.(1) pct.14 Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiuni privind cine și în

ce proporție trebuie ougar sa plateasca cneitueme judiciare.

În cadrul examinării cauzei acuzatorul de stat a formulat solicitare de încasare din contul inculpatului XXXXXXXXXX a cheltuielilor de judecată în sumă de 988,88 lei formate din salariul procurorului în mărime de 871,5 lei, salariul consultantului în mărime de 63,75 lei și consumabile 53,63 lei.

Astfel, cu referire la solicitarea acuzatorului de stat privind încasarea de la inculpat a cheltuielilor de judecată în sumă de 988,88 lei formate din salariul procurorului în mărime de 871,5 lei, salariul consultantului în mărime de 63,75 lei și consumabile 53,63 lei, instanța v-a respinge cerința, în condițiile în care Codul de procedură penală (art.227-229) nu reglementează aceste cheltuieli drept cheltuieli de judecată.

Conform art. 106 alin. (1) Cod Penal confiscarea specială constă în trecerea, forțată și gratuită, în proprietatea statului a bunurilor indicate la alin.(2). În cazul în care aceste bunuri nu mai există, nu pot fi găsite sau nu pot fi recuperate, se confiscă contravaloarea acestora.

Alin. (2) al articolului menționat prevede că sânt supuse confiscării speciale bunurile (inclusiv valorile valutare):

- a) utilizate sau destinate pentru săvârșirea unei infracțiuni;
- b) rezultate din infracțiuni, precum și orice venituri din valorificarea acestor bunuri;
- c) date pentru a determina săvârșirea unei infracțiuni sau pentru a-l răsplăti pe infractor;
- e) deținute contrar dispozițiilor legale;
- f) convertite sau transformate, parțial sau integral, din bunurile rezultate din infracțiuni și din veniturile de la aceste bunuri;
- g) care constituie obiectul infracțiunilor de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului.

Potrivit alin.(3) art.106 Cod penal, confiscarea specială se aplică persoanelor care au comis fapte prevăzute de prezentul cod. Pot fi supuse confiscării speciale și bunurile menționate la alin.(2), dar care aparțin altor persoane și care le-au acceptat știind despre dobândirea ilegală a acestor bunuri. Confiscarea specială se poate aplica chiar dacă făptuitorului nu i se stabilește o pedeapsă penală.

Totodată, potrivit prevederilor art. 46 alin. (4) din Constituția Republicii Moldova, bunurile destinate, folosite sau rezultate din infracțiuni ori contravenții pot fi confiscate numai în condițiile legii.

În acest sens, având în vedere că urmare a comiterii infracțiunii, inculpatul XXXXXXXXXX a primit de la părinții condamnatului Rusal Afanasi, și anume Rusal Dmitrii și Rusal Anastasia, prin intermediul lui Jelezoglo Vladimir în ianuarie 2013 suma de 3000 Euro, mijloace financiare destinate pentru exercitarea traficului de influență față de părinții condamnatului Rusal Afanasi, și anume Rusal Dmitrii și Rusal Anastasia, în temeiul art.106 Cod Penal, instanța de judecată va dispune de confiscat de la inculpat și de trecut în venitul statului contravaloarea în lei MD a sumei de 3000 Euro utilizați pentru săvârșirea infracțiunii.

Instanța de judecată respinge argumentul apărătorului inculpatului XXXXXXXXXX, avocatul Frunze Alexei prin care invocă că nu poate fi aplicată confiscarea specială deoarece inculpatului urmează a fi liberat de răspundere penală, în condițiile în care reieșind din rațiunea legiuitorului exprimată prin norma art. 53 Cod Penal după natura sa juridică, liberarea de răspundere penală reprezintă liberarea persoanei care a comis o infracțiune de consecințele juridice ale acestei infracțiuni, iar instituția „confiscării speciale” presupune o măsură de siguranță ce se manifestă prin trecerea forțată și gratuită în proprietatea statului a bunurilor utilizate la săvârșirea infracțiunilor sau rezultate din infracțiuni, a căror deținere, datorită naturii lor, sau ținând seama de legătura cu fapta săvârșită, prezintă pericolul că pe viitor vor fi comise noi fapte, prevăzute de legea penală.

Subsecvent, instanța de judecată notează că legiuitorul în art. 396 pct. 4) Cod Procedură penală indică că dispozitivul sentinței încetare a procesului penal trebuie să cuprindă, *inter alia* dispoziția de revocare a măsurilor de asigurare a acțiunii civile și a eventualei confiscări speciale, dacă astfel de măsuri au fost luate.

În circumstanțele relatate, instanța relevă că liberarea de răspundere penală a penală a inculpatului nu exclude examinarea chestiunii confiscării speciale, în condițiile în care obiectul confiscării speciale vizează hotărârea sorții rezultatelor infracțiunii, *in concreto*, la caz vizează remunerația ilicită transmisă de părinții condamnatului Rusal Afanasi, și anume Rusal Dmitrii și Rusal Anastasia pe care inculpatul XXXXXXXXXX confirmă că a primit-o.

Deopotrivă, instanța de judecată notează că infracțiunile prevăzute la art.326 Cod penal prezintă o amenințare tot mai gravă pentru preeminența dreptului, democrație și drepturile omului, subminând principiile bunei administrări, echității și justiției sociale, denaturând concurența, împiedicând dezvoltarea economică și periclitând stabilitatea instituțiilor democratice și temelia morală a societății.

În acest context, este de menționat că art.12 „Traficul de influență” al Convenției penale cu privire la corupție, adoptate la Strasbourg la XXXXXXXXXX, stabilește: fiecare Parte adoptă măsuri legislative și alte măsuri care se manifestă necesare pentru a stabili drept infracțiune, în conformitate cu dreptul său intern, atunci când actul a fost comis intenționat, fapta de a propune, de a oferi sau a da, direct sau indirect, orice avantaj nedatorat ca remunerare oricui care afirmă sau confirmă că este capabil să exercite o influență asupra luării deciziei de către oricare persoană vizată în articolele 2, 4-6 și 9-11 fie Convenției penale cu privire la corupție, fie că avantajul nedatorat este pentru el însuși sau pentru altcineva, precum și fapta de a solicita, a primi sau a accepta oferta sau promisiunea în calitate de remunerare pentru așa-numita influență, indiferent dacă influența a fost sau nu exercitată sau dacă influența presupusă a produs sau nu rezultatul scontat.

De asemenea, în conformitate cu lit.a) art.18 „Traficul de influență” al Convenției ONU împotriva corupției, adoptate la New York la XXXXXXXXXX, fiecare Stat parte adoptă măsurile legislative și alte măsuri care se dovedesc a fi necesare pentru a i se atribui caracter de infracțiune, în cazul în care actele au fost săvârșite cu intenție: a) faptei de a promite, de a oferi ori de a da unui agent public sau oricărei alte persoane, direct ori indirect, un folos necuvenit, cu scopul ca respectivul agent sau respectiva persoană să abuzeze de influența sa reală ori presupusă, în vederea obținerii de la o autoritate administrativă sau de la o autoritate publică a Statului parte a unui folos necuvenit pentru instigatorul inițial al actului sau pentru oricare altă persoană; b) faptei unui agent public sau a unei alte persoane de a solicita ori de a accepta, direct sau indirect, un folos necuvenit pentru sine sau pentru o altă persoană, cu scopul de a abuza de influența sa reală ori presupusă, în vederea obținerii unui folos necuvenit de la o autoritate administrativă sau de la o autoritate publică a Statului parte.

Astfel, contracararea fenomenului corupției a devenit o preocupare principală a comunității internaționale. Îngrijorările statelor aferente fenomenului menționat sunt materializate în norme juridice internaționale inclusiv în Convenția Națiunilor Unite împotriva corupției și în Convenția penală privind corupția. Reglementările internaționale în domeniu impun statelor membre, inclusiv și Republicii Moldova contracararea fiecărui act de corupție apreciind efectele negative generate de corupție.

Subsecvent, cu referire la solicitarea acuzatorului de stat privind încasarea de la inculpat a cheltuielilor de judecată în sumă totală de 5045 lei din care: salariul procurorului pentru 20 ore-2490 lei, consumabile -155 lei, raport constatate 2400 lei, instanța va admite parțial această solicitare, respingând cerința de încasare a de la inculpat cu titlu de cheltuieli judiciare a salariului procurorului pentru 20 ore-2490 lei, consumabile -155 lei, în condițiile în care Codul de procedură penală (art.227-

229) nu reglementează aceste cheltuieli drept cheltuieli de judecată.

În conformitate cu prevederile art.art.7, 61, 75, 106 Cod Penal RM, art. art. 364¹ pct. (8), 384-385, 389, 392-395 Cod procedură penală a RM, instanța de judecată,-

H O T Ă R Ă Ș T E:

Se recunoaște vinovat XXXXXXXXXXX, născut la 07 decembrie 1962, în comiterea infracțiunii prevăzute pe art. 326 alin.(1) Cod Penal al Republicii Moldova.

Se încetează procesul penal intentat în privința lui XXXXXXXXXXX, născut la 07 decembrie 1962, învinuit în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin.(1) Cod penal a RM, din motivul intervenirii termenului de prescripție de tragere la răspundere penală, liberându-l de răspundere penală.

Se respinge ca fiind neîntemeiată cererea acuzatorului de stat procuror în Procuratura Anticorupție Irina Gheorghisțean privind încasarea din contul lui XXXXXXXXXXX a cheltuielilor de judecată în sumă de 988,88 lei formate din salariul procurorului în mărime de 871,5 lei, salariul consultantului în mărime de 63,75 lei și consumabile 53,63 lei.

Se supune confiscării speciale în folosul statului contravaloarea în lei MD suma de 3000 (trei mii) Euro utilizați pentru săvârșirea infracțiunii, din contul inculpatului XXXXXXXXXXX, născut la 07 decembrie 1962 în proprietatea statului.

Sentița este cu drept de atac în ordine de apel în Curtea de Apel Chișinău, în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătorei Chișinău (sediul Buiucani).

Președintele ședinței,

judcătorul

Irina PĂDURARU